

Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 28 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias — Grecja) — Enosi Efopliston Aktploias, ANEK, Minoikes grammes, N.E. Lésvou, Blue Star Ferries przeciwko Ypourgos Emporikis Naftilias, Ypourgos Aigaíou

(Sprawa C-285/05) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 regulaminu — Rozporządzenie (EWG) nr 3577/92 — Kabotaż morski — Okres przejściowy — Bezpośrednie stosowanie — Dyrektywa 98/18/WE — Reguły i normy bezpieczeństwa statków pasażerskich — Zgodność z prawem wspólnotowym przepisów krajowych zakazujących świadczenia usług transportu morskiego przez statki, które osiągnęły określony wiek)

(2006/C 326/45)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Enosi Efopliston Aktploias, ANEK, Minoikes grammes, N.E. Lésvou, Blue Star Ferries

Strona pozwana: Ypourgos Emporikis Naftilias, Ypourgos Aigaíou

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias — Wykładnia art. 1 ust. 2, art. 4 i art. 6 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski) (Dz.U. L 364, str. 7) — Możliwość powołania się na rozporządzenie przez podmioty prywatne w celu zakwestionowania ważności przepisów krajowych, które zostały przyjęte przed upływem terminu obowiązywania zawartego w tym rozporządzeniu odstępstwa — Wykładnia art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 3 lit. a), b), c), f) i g) dyrektywy Rady 98/18/WE z dnia 17 marca 1998 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz.U. L 144, str. 1) — Zgodność z prawem wspólnotowym przepisów krajowych zakazujących świadczenia usług transportu morskiego przez statki, które osiągnęły określony wiek

Sentencja

1) Mając na uwadze przepisy art. 6 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski), to ostatnie winno być interpretowane w taki sposób, iż nie może przyznawać uprawnień podmiotom prywatnym, przed dniem 1 stycznia 2004 r., w zakresie kabotażu dotyczącego wysp greckich dla regularnych usług pasażerskich oraz promowych, jak również usług świadczonych przez statki o pojemności mniejszej niż 650 gt.

2) Artykuły 5 ust. 2 i art. 6 ust. 3 lit. a) — c), f) i g) dyrektywy Rady 98/18/WE z dnia 17 marca 1998 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwiają się one przepisom krajowym, o których mowa w postępowaniu przed sądem krajowym, zakazujących w sposób bezwzględny wykorzystania w transporcie krajowym statków, które osiągnęły określony wiek, jeśli dane państwo członkowskie nie podjęło działań w celu polepszenia wymogów bezpieczeństwa zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 ust. 4 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 1.10.2005.

Postanowienie Trybunału z dnia 28 września 2006 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München (Niemcy)) — postępowanie karne przeciwko Stefanowi Kremerowi

(Sprawa C-340/05) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 ust. 1 regulaminu Trybunału Sprawiedliwości — Dyrektywa 91/439/EWG — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Cofnięcie prawa jazdy w jednym państwie członkowskim — Prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim — Odmowa uznania prawa jazdy w pierwszym państwie członkowskim — Wymóg spełnienia krajowym wymogów wydania prawa jazdy po tym jak prawo jazdy zostało w tym państwie wcześniej cofnięte)

(2006/C 326/46)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht München (Niemcy)

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Stefan Kremer

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht München — Wykładnia art. 1 ust. 2, art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 237, str. 1) — Odmowa uznania ważności prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie osobie, której z powodu wielokrotnych wykroczeń drogowych cofnięto prawo jazdy bez orzeczenia zakazu uzyskania nowego prawa jazdy — Wymóg, zgodnie z którym wnioskodawca zobowiązany jest wykazać swoją zdolność do prowadzenia pojazdów na podstawie opinii medyczno-psychologicznej

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy w brzmieniu nadanym przez dyrektywę Rady 97/26/WE z dnia 2 czerwca 1997 r. zakazuje państwom członkowskim nieuznawania prawa do prowadzenia pojazdów na podstawie prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim a zatem odmawiania uznania ważności prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim o ile posiadacz prawa jazdy, wobec którego pierwsze państwo członkowskie zastosowało środek w postaci cofnięcia wcześniej wydanego prawa jazdy bez orzeczenia zakazu uzyskania nowego prawa jazdy, nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawnych tego państwa dotyczących ponownego uzyskania prawa jazdy, po tym jak prawo jazdy zostało cofnięte, włącznie z oceną zdolności do prowadzenia pojazdów, która potwierdza, że przyczyny, które doprowadziły do cofnięcia prawa jazdy już nie występują.

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 6 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Lucien De Graaf, Gudula Daniels przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-436/05) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Niedopuszczalność)

(2006/C 326/47)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lucien De Graaf, Gudula Daniels

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen — Wykładnia rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. L 28, str. 1) — Przedmiotowy zakres stosowania — Włączenie uzupełniającej składki na wypadek kryzysu pobieranej przez państwo członkowskie w celu finansowania systemu zabezpie-

czenia społecznego — Obowiązek opłacania składki nawet w przypadku podlegania innemu systemowi zabezpieczenia społecznego niż system państwa miejsca zamieszkania — Zgodność z art. 39 WE

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen postanowieniem z dnia 29 listopada 2005 r. jest niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 36 z 11.02.2006.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Berlin (Niemcy) w dniu 24 lutego 2006 r. — Irene Werich przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund

(Sprawa C-111/06)

(2006/C 326/48)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Berlin (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Irene Werich

Strona pozwana: Deutsche Rentenversicherung Bund

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis pkt 1 części D (dawniej C) „Niemcy” załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin, przemieszczających się we Wspólnocie (¹) jest zgodny z prawem wspólnotowym wyższej rangi, w szczególności z zasadą swobodnego przepływu osób i nakazem przenoszenia świadczeń określonymi w art. 42 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) w zakresie, w jakim wyklucza on również świadczenia emerytalne za okresy składkowe, w których zgodnie z ustawodawstwem Rzeszy Niemieckiej dotyczącym zabezpieczenia społecznego opłacanie składek było obowiązkowe?

(¹) Dz.U. L 149, str. 2.